

– 3. BASKI

*Ey Orphalese
halkı, gzllik
kendini aynada
seyre dalan
ebediyettir. Fakat
ebediyet de
sizsiniz, ayna da.*

HALİL CİBRAN

Ermiş

ÇEVİRİ: EMRAH SERDAN

HALİL CİBRAN
ERMİŞ

Can Modern
Kısa Modern / 21

Ermif, Halil Cibran
The Prophet

İlk baskı: Alfred A. Knopf, 1923.

Bu kitapta kullanılan baskı: Alfred A. Knopf, 1951.

© 2021, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 2021

3. basım: Şubat 2024, İstanbul

Bu kitabın 3. baskısı 1 000 adet yapılmıştır.

İngilizce aslından çeviren: Emrah Serdan

Dizi editörü: Şirin Etik

Düzeltili: Mert Tokur

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

İç baskı ve cilt:

Vizyon Basımevi Kağıtçılık Matbaacılık ve Yayıncılık San. Tic. Ltd.

Şti.

Beylikdüzü O.S.B Mah. Orkide Cad. No: 1/Z Beylikdüzü-İstanbul

Sertifika No: 52098

ISBN 978-975-07-4930-8

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25, Sarıyer / İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

HALİL CİBRAN ERMİŞ

Anlatı

İngilizce aslından çeviren: Emrah Serdan

Halil Cibran'ın
Can Yayınları'ndaki diğer kitabı:

Meczur, 2021

HALİL CİBRAN, 1883'te Lübnan yakınlarında, Marunilerin yaşadığı bir dağ kasabasında doğdu. 1895'te annesiyle ABD'ye göç ederek Boston'a yerleşti. Eğitimi için Lübnan'a döndüğünde sanata olan yeteneği keşfedilen Cibran, burada Avrupa avangard hareketiyle tanıştı. Yüzyılın ilk yıllarında ilk edebî eserlerini veren Cibran, 1908'den itibaren Paris'te Auguste Rodin'den sanat eğitimi aldı. İlk eserlerini Arapça kaleme alan Cibran, New York'a döndükten sonraki yıllarda, *Meczip* (1918) kitabından itibaren İngilizce yazmaya başladı. Muhtemelen alkolün şiddetlendirdiği karaciğer hastalığı nedeniyle 1931'de New York'un St. Vincent Hastanesi'nde öldü. Lübnan'da, bugün yanında Cibran Müzesi'nin kurulduğu bir mezarlığa defnedildi. Başyapıtı sayılabilecek *Ermiş* (1923) ve diğer eserleri, yüzyılın ikinci yarısında farklı deneyimler arayan karşı kültür hareketinin başucu metinlerinden oldu.

EMRAH SERDAN, 1986'da Şişli'de doğdu. İstanbul Bilgi Üniversitesi Karşılaştırmalı Edebiyat Bölümü'nden mezun olduktan sonra Oxford Üniversitesi'nde İngiliz ve Dünya Edebiyatı üzerine yüksek lisans yaptı. Edebiyat dersleri veriyor, editörlük ve çevirmenlik faaliyetlerini sürdürüyor.

İçindekiler

1. Geminin Gelişi	11
2. Aşka Dair	19
3. Evliliğe Dair	23
4. Çocuklara Dair	25
5. Bağışlamaya Dair	27
6. Yemeye ve İçmeye Dair	31
7. Emeğe Dair	33
8. Neşeye ve Kedere Dair.....	37
9. Evlere Dair	39
10. Giysilere Dair	43
11. Almaya ve Satmaya Dair	45
12. Suça ve Cezaya Dair	47
13. Yasalara Dair.....	51
14. Özgürlüğe Dair.....	55
15. Akıl ve Tutkuya Dair	59

16. İstıraba Dair.....	61
17. Kendini Bilmeye Dair.....	63
18. Öğretmeye Dair.....	65
19. Dostluğa Dair	67
20. Konuşmaya Dair	69
21. Zamana Dair	71
22. İyiliğe ve Kötülüğe Dair.....	73
23. Duaya Dair.....	77
24. Hazza Dair.....	79
25. Güzelliğe Dair.....	83
26. Dine Dair	87
27. Ölüme Dair	89
28. Veda	91

Geminin GeliŖi

Devrine bir güneŖ gibi doğan aziz ve seilmiŖ El Mustafa, Orphalese kentinde on iki yıldır, bir gün dönüp kendisini doğduğu kente götürecek gemisini bekliyormuŖ.

On ikinci yıl geldiğinde, hasat ayı eylln yedinci gününde, surların dıŖındaki tepeye ıkıp denize doğru bakmıŖ ve sisle beraber yaklaŖan gemisini grmuŖ.

İŖte o zaman kalbinin kapıları savrularak aılmıŖ ve sevinci adeta denize doğru kanatlanmıŖ. Gözlerini yummuŖ ve ruhunun sessiz kuytularında dua etmeye baŖlamıŖ.

Lakin tepeden inerken üzerine bir hüzün kmŖ ve kalbinden Ŗyle bir dŖnce gemiŖ:

Nasıl huzur iinde, zlmeden giderim? Yok, ruhum sızlamadan ayrılamam bu kentten.

Surlarının iinde ıŖrapla kıvrandığım günler uzundu

ve uzundu yalnız geçirdiğim geceler; kim acısından ve yalnızlığından pişmanlık duymadan terk edebilir ki ıstırabını?

Ruhumun çok fazla parçasını saçtım bu sokaklara ve bu tepelerde çıplak gezinen hasretimın çocukları da bir o kadar fazla; omuzlarıma bir ağrı ve yük çökmeden uzaklaşmam onlardan.

Bugün üstümden çıkarıp attığım kıyafet değil, kendi ellerimle yırtıp parçaladığım bedenimin ta kendisidir.

Ardımda bıraktığım da yalnızca düşünce değil, açlık ve susuzlukla şerbetlenmiş bir kalptir.

Gel gör ki kalamam artık.

Her varlığı kendine çağırın deniz çağırıyor beni, o yüzden yola çıkmalıyım.

Çünkü kalmak demek, saatler gecenin içinde yansa da donmak, kristalleşmek ve bir kalıbın içine hapsolmek demek.

Gönül isterdi ki buradaki her şeyi yanıma alayım. Ama nasıl yapabilirim?

Kendisini kanatlandıran dili ve dudakları taşıyamaz bir ses. Kimsesiz aramalıdır gaipte onu.

Ve kimsesiz, yuvasız arşınlamalıdır güneşi kartal.

El Mustafa tepenin eteklerine ulaştığında bir kez daha denize dönmüş ve rıhtıma yanaşan gemisini, pruvasındaki denizcileri, kendi kavminin insanlarını görmüş.

Tüm ruhuyla şöyle seslenmiş onlara:

Ey kadim anamın evlatları, ey dalgaların süvarileri,

Rüyalarımnda ne kadar sık yelken açardınız! Şimdi daha derin bir rüya olan uyanışımnda bana doğru geliyorsunuz.

Hazırım yola çıkmaya, yelkenleri fora edilmiş coşkumsa rüzgârı bekliyor.

Son bir kez daha bu durgun havada bir nefes çekeceğim içime; son bir kez daha bakacağım ardıma,

Sonra saflarınıza karışacak, denizciler arasında bir denizci olacağım.

Ve sen, engin deniz, ey uykusuz ana,

Nehrin ve ırmağın bildiği yegâne huzur ve özgürlük olan sen,

Son bir defa kıvrılacak bu ırmak, son bir defa çağlayacak bu kayranda,

Sonra varacağım koynuna, uçsuz bucaksız bir okyanusta uçsuz bucaksız bir damla olacağım.

Yürürken, tarlalarını ve bağlarını bırakıp hızlı adımlarla kent kapılarına doğru ilerleyen erkekleri ve kadınları görmüş.

Kendisine seslendiklerini, tarladan tarlaya bağırarak gemisinin geldiğini birbirine haber verdiklerini duymuş.

Demiş ki kendine:

Ayrılık günü toplanma günü mü olacak?

Akşamımın aslında şafağım olduğunu mu söyleyecekler?

Sürdüğü pulluğu bırakanlara, üzüm cenderesinin çarkını durduranlara ne verebilirim ki?

Dallarını yere eğen, meyvelerini toplayıp onlara dağıtan bir ağaç mı olacak kalbim?

Nefsim bir çeşme olup aksın da doldursun mu çanaklarını?

Bir lir miyim ben, kudretli elin dokunabileceği; yoksa nefesini üfleyebileceği bir kaval mı?

Ben ki sessizlik peşinde koşmuşum, peki sessizlikte nasıl bir cevher bulmuşum ki cömertçe dağıtacakmışım?

Hasat günüm gelmişse şayet, hangi tarlaya, hangi anımsanmayan mevsimde ekmişim tohumu?

Fenerimi kaldırma saatim gelmişse şayet, içinde yanan ateş benim ateşim olmayacak.

Fenerimi boş ve ışısız kaldıracığım havaya,
Gecenin nöbetçisi yağla doldurup yakacak onu.

Sözcüklere döktükleri bunlarmış işte. Lakin birçok şey dile getirilmeden, kalbinde kalmış. En derin sırrımı söyleyemezmiş çünkü.

Kente ayak bastığında halk ona doğru akın etmiş ve hep bir ağızdan ona seslenmişler.

Kentin yaşlıları öne çıkmış, demişler ki:

Böyle bırakma bizi oğul.

Alacakaranlığımızda bir öğle vakti oldun bizlere, gençliğimle bize düşlenecek düşler bahşettin.

Ne yabancı ne de konuksun aramızda; canıgönülden sevdiğimizsin, oğlumuzsun.

Yüzüne hasret bırakıp zulmetme gözlerimize.

Rahipler ve rahibeler seslenmiş sonra:

Denizin dalgaları ayırmasın bizi, aramızda geçirdiğin yıllar bir anı olmasın.

Sen ki bir ruh olarak dolaştın aramızda; gölgen yüzle-
rimize düşen bir ışık oldu.

Ne çok sevdiğini. Lakin suskundu sevgimiz, örtülerle örtülmüştü.

Şimdiyse haykırıyor sana; karşına dikilmiş duruyor.

Hani derler ya, ayrılık vakti gelene dek ne kadar derin olduğunu bilmezmiş sevgi.

Diğerleri de yanına varıp yalvarmışlar ona. Lakin hiçbirine yanıt vermemiş. Başını eğmekle yetinmiş, bir tek yanındakiler görmüş koynuna düşen gözyaşlarını.

Peşinde ahaliyle birlikte, tapınağın önündeki büyük meydana doğru ilerlemiş.

El Mitra isimli bir kadın çıkmış mabetten. Bir kâhinmiş bu kadın.

El Mustafa derin bir şefkatle bakmış ona çünkü kente ayak bastığı ilk gün peşine düşen, kendisine ilk inanan bu kadınmış.

El Mitra onu şöyle selamlamış:

Ey Tanrı'nın elçisi, en ırakta olanın peşindeki sen, gözlerin ne zamandır uzaklarda gemini aramaktaydı.

Nihayet gemin geldiğine göre bizimle kalamazsın artık.

Anılarındaki diyara ve içinde kabaran tutkuların meskenine duyduğun özlem derin; ne sevgimizle bağlayabilir ne de ihtiyaçlarımızla burada tutabiliriz seni.

Lakin bizi terk etmeden önce şudur dileğimiz, konuş ve hakikatini paylaş bizlerle.

Biz de evlatlarımıza aktaralım, onlar kendi evlatlarına aktarsınlar ki yitip gitmesin bu hakikat.

Bir başına seyrettin günlerimizi; uyumak bilmeden dinledin uykumuzun gözyaşlarını ve kahkahalarını.

O halde bizi bize göster şimdi; doğum ile ölüm arasında ne varsa sana vahyedilen, anlat bize.

El Mustafa şöyle yanıt vermiş:

Ey Orphalese halkı! Şu an dahi ruhunuzda dolaşmakta olan şey dışında, neyden söz edebilirim size?

Dudaklarımın ilk kez titremesiyle dile geldiğim kadim günlerde kutsal dağın zirvesine çıktım ve Tanrı'ya şöyle seslendim: “Ey sahip, ben ki senin kölenim. Saklı buyruğun benim yasamdır ve ebediyen sana itaat ederim.”

Fakat Tanrı yanıt vermedi, dehşet dolu bir fırtına gibi geçip gitti.

Aradan bin yıl geçtiğinde kutsal dağın zirvesine çıktım ve bir kez daha Tanrı'ya şöyle seslendim: “Ey Yaradan, ben ki senin yarattığımı. Sen bana topraktan biçim verdin, neyim varsa sana borçluyum.”

Tanrı yanıt vermedi, hızla çırpın binlerce kanat gibi geçip gitti.

Aradan bin yıl geçtiğinde kutsal dağın zirvesine çıktım ve bir kez daha Tanrı'ya şöyle seslendim: “Ey baba, ben senin oğlunum. Sen beni merhamet ve sevgiyle dünyaya getirdin; ben de sevgi ve ibadetle krallığını senden miras alacağım.”

“Devrine bir güneş gibi doğan aziz ve seçilmiş El Mustafa”, kendisini yurduna götürecektir geminin geldiğini görür. Halkı da peşinden getirerek Orphalese kentinin meydanına gelir. Bu kentin sakinlerine veda etmeden önce aşk, evlilik, özgürlük, akıl ve tutku, iyilik ve kötülük gibi konularda hep hatırlayacakları öğütler bırakır. Cibran kült bir başyapıtına dönüşen, kendi çizimleriyle yayımladığımız kitabında, kutsal metinleri andıran tınısıyla günümüze seslenmeye devam ediyor.

#mistikmodernler #yaşamıçinöğütler #inanç #bilgelik
#düşünce #kutsallık #din

canyayinlari.com | [f](#) | [i](#) | [X](#) | [canyayinlari](#)

anlatı

ISBN 978-975-07-4930-8

9 789750 749308